

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 70/10
Λουξεμβούργο, 1 Ιουλίου 2010

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-568/08 και T-573/08
M6 και TF1 κατά Επιτροπής

Η ενίσχυση ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ που χορήγησε το γαλλικό κράτος στην France Télévisions είναι συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης

Ειδικότερα, προοριζόταν για την κάλυψη του κόστους της δημόσιας υπηρεσίας ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων που εξασφάλισε η France Télévisions

Η Συνθήκη ΕΚ ορίζει ότι οι επιχειρήσεις οι οποίες είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος υπόκεινται σε κανόνες ανταγωνισμού κατά το μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν καθιστά αδύνατη την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί.

Η France Télévisions είναι γαλλική δημόσια εταιρία, ιδιοκτήτρια των κρατικών τηλεοπτικών σταθμών France 2, France 3, France 4, France 5, France Ô, όπως επίσης και του RFO (Réseau France Outremer).

Κατόπιν αναγγελίας, στις 8 Ιανουαρίου 2008, από τον γάλλο πρόεδρο, της σταδιακής κατάργησης των τηλεοπτικών διαφημίσεων στην κρατική τηλεόραση, η Γαλλία κοινοποίησε στην Επιτροπή το σχέδιό της να προβεί σε εισφορά κεφαλαίου ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ υπέρ της France Télévisions.

Με απόφαση της 16ης Ιουλίου 2008, η Επιτροπή έκρινε ότι το σχέδιο αυτό συνιστούσε κρατική ενίσχυση συμβατή με τη Συνθήκη.

Οι Métropole télévision (M6) και Télévision française 1 (TF1), γαλλικοί εμπορικοί τηλεοπτικοί σταθμοί, ανταγωνιστές της France Télévisions, προσέφυγαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για την ακύρωση αυτής της απόφασης της Επιτροπής.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι, καίτοι ένα κρατικό μέτρο χρηματοδότησης δημόσιας υπηρεσίας συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της Συνθήκης, εντούτοις το μέτρο αυτό μπορεί να κηρυχθεί συμβατό με την κοινή αγορά εφόσον πληροί τις οριζόμενες από τη Συνθήκη προϋποθέσεις.

Ακολούθως, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ορθώς η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η κοινοποιηθείσα από τη Γαλλία εισφορά του ποσού των 150 εκατομμυρίων ευρώ ήταν σαφώς κατώτερη του κόστους της δημόσιας υπηρεσίας ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων την οποία ανέλαβε η France Télévisions.

Ειδικότερα, το κόστος αυτό, ύψους κατά την εκτίμηση της Επιτροπής –η οποία δεν αμφισβητήθηκε– 300 εκατομμυρίων ευρώ, συνίσταται, πρώτον, στο κόστος της δημόσιας υπηρεσίας της France Télévisions το 2008, το οποίο δεν κατέστη εφικτό να καλυφθεί λόγω της μείωσης των διαφημιστικών εσόδων για το έτος αυτό και, δεύτερον, στο κόστος των συμπληρωματικών προγραμμάτων που προκλήθηκε το 2008 εξαιτίας της επακολουθήσασας κατάργησης των τηλεοπτικών διαφημίσεων στη France Télévisions.

Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η κοινοποιηθείσα από τη Γαλλία χρηματοδοτική εισφορά ουδόλως προοριζόταν για τη χρηματοδότηση της εμπορικής δραστηριότητας πώλησης διαφημιστικού χρόνου της France Télévisions. Αντιθέτως, η ενίσχυση αυτή προοριζόταν ρητώς και

αποκλειστικώς για την κάλυψη του κόστους της δημόσιας υπηρεσίας ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων που εξασφάλισε η France Télévisions.

Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι θα ήταν διαφορετική η κατάσταση αν υπήρχαν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τον πραγματικό προορισμό της κοινοποιηθείσας εισφοράς και, ιδίως, αν υπήρχαν φόβοι ότι θα εκτρεπόταν του σκοπού της προκειμένου να χρηματοδοτήσει την εμπορική δραστηριότητα της France Télévisions.

Συνεπώς, κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή δεν είχε λόγο να ανησυχεί ότι η εισφορά αυτή –η οποία ήταν σε κάθε περίπτωση πολύ κατώτερη του εκτιμώμενου ποσού του καθαρού επιπρόσθετου προς αποκατάσταση κόστους– θα χρησιμοποιούνταν για άλλους σκοπούς από τη χρηματοδότηση της δημόσιας υπηρεσίας ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων.

Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο **απορρίπτει** τις προσφυγές.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582